

O inimă și o lună

Camelia Oprita

Caut apa unei irosiri egale
cu ploaia,
îmi clocotește trupul în lumină
și umbra mi-e mai limpede la brâu.
Se vede într-un ochi subțire de grâu.
pâinea împăturită într-o simplă rugăciune.
Ard odată cu tine,
ni se micșorează sufletele
cât un soare ros de nori.
Tu ai mai fost aici,
te știu pe de rost ca pe o copilărie limpede,
mai limpede ca piatra ieșită din râu,
Se vede printr-un ochi subțire de grâu
cum îmi lucește părul inserat,
îți bate pulsul încurcat.
Mă prelungesc cu trupul de aer
unde îți se sfârșește creștetul.
Se vede într-un ochi albastru de cer
o inimă și o lună
într-o zbatere
subțire de furtună.